

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 7.

Fylke: Buskerud.

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Nes i Hallingdal.

Emne:

Skav.

Bygdelag:

Oppskr. av:

Ola S. Aasen.

Gard:

Aasen.

(adresse):

Nesbyen

G.nr. 80

Br.nr. 2.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1) Det blev helst kalla raskefor so vit eg veit, det blev vist nemt som hjelpefor også.
- 2) Beit eis og skav vart nok mykje brukt men om det hade noko felesnaven har jeg ikke
- 3) Skava eller dei skavo (gova kjydnoskav) eller dem skavo til kråtåra.
- 4) Dem nytta nok skav men det er nok en 80 år siden og da var det vist bar sam nosfar.
- 5) Det var nok bjørka som blev nytta mest til å skava her.
- 6) Nei det kjender jeg ikke til.
- 7) Kjendes i ikke av mig.
- 8) Det var nok nåuskråtåra som fikk skav, men jaist og sau fikk bar ute, og skavet fikk kuene i sammen med låuv og jærne agner som blev git som syrpe, det var jærne hele vinteren det dem fikk skav nei av or et nok ikke kråtåra skav.
- 9) Dei hadde det nok på det at dem melket av skav, og så blev det stivee kame og gulere smår. Ja skav av råun og åsp vilde gi beisk smak på melken.

10) Det var nu den bjørke dem kjarte hjem til beit dem skav og hente vel at det blev mer også, som dem skulde ha til ved

11) Kjøre efter ved for og få noget skav.

12) Det er og hente skavved.

13) Jeg tror at ordet samla og sanking er en felles benevning

14) Det var så snart det blev sleafør, nei det kunde ikke reknes for noget hårt arbeid og hente skaved, ja det var nu efter som dem tok det det for det var da ikke andet og huce ned bjørk og lage den på slean, men var snen stor så var det nu mer arbeidsamt, Dette med karfulket at dem skulde efter skav ved langfredag kan jeg ikke si jeg har här noget om.

15) Det var nok helst inde i stuen for om vinteren når det er kalt så er skavkubbene søla og da er det ikke godt og skava, for dem måtte da først flette av nævren og den fik dem ikke av med kubben var søla, det var og huce av en pase lang veakubbe og så sa dem in og få søia dem for dem kunde få skavet dem, og så var det og bera veder ut igjen og lage den i et la helst i en salvelg så den blev här og god til ved.

16) Di brukte ein låvkniv et en stor hølekniv for det meste, det hente nok vist at dem hadde laga sig en slags skavkniv med handtak i begge endene, men dem har jeg ikke set, bare høit om.

14) Det jeg har set da sette dem kubben mot gulvet og selvsat dem på ein krakellee en stabe baste ved peisen og så hadde dem kubben mellom sine knæer og sat og spika eller skar bærken av da dem først hadde fått flakt av nævren

15) Alder ukjen far mig ikke høit om det.

17) Du sit som sakt på ei krakle ein stabe og har kubben mellom sine knæer og så brukte dem kniven med den ene hånden og halt skar kubben med den andre.

20) Det blev helst kalla skar ved; fausten blev den nok kalla høbalved også.

21) Den blev helst næmt som skar.

22) Det var helst lit grøvre ved som blev skare like til 8 a 10 cm tykkhed.

Det var helst almindelig vedlængde så en 60 cm lang.

23) Det var nu lit grøvre kabber som blev skaret og den blev næmt som skarved eller også som høbalved.

24) Det var og skara like indtil veden og ~~ikke~~ var det så næie om det var med lit av veden. Det kunde da ikke vere stor far skjal på vem som skar bars han hadde av al nævren først.

25) Det var til brende ved på peisen, og til bastugu ved da man høirket korn

26) Det er slut med det heri bygden det er nok en 40 år siden det blev slut med skar til for.

1276